

پادداشت‌ها

نگاهی به فراز و فرود جایگاه ریاضیات در کشور

تأملی درباره افت ریاضی

علی رجالی*

چاپ و انتشار کتب مفید عمومی در زمینه‌های علمی را مطرح و به اجرا درآورد. اما به مرور زمان، راه المپیادها به بیراهه رفت. از یک سو توان ایجاد انگیزه و تشویق در مقایسه با مسابقات ورزشی یا فعالیت‌های هنری را نداشت و از سوی دیگر از بدنه عمومی آموزش و پرورش و همگانی بودن جدا شد و فقط یک مسیر اتحادی برای نخبه‌پروری شد و تالی فاسد آن هم مدارس تیزهوشان و مدارس خاص شدند که همگی ریشه آموزش را در کشور سوزاندند و عده‌ای دانش آموز فردگرای مغورو را که نمی‌توانند با کارهای گروهی در جامعه کنار بیایند، به جامعه تحويل می‌دهند. آموزش، روز به روز کم رنگ‌تر شد و اهمیت یادگیری ریاضی مدرسه‌ای و ریاضی عمیق دانشگاهی به دلایل بی‌توجهی به معلمان، استادان، مراکز آموزشی و پرنگ شدن کنکور در میان جوانان از بین رفت. خیل عظیم دانش آموختگان و ضعف زمینه‌های اقتصادی و اشتغال نیز کمک کرد تا دانش آموزان و دانشجویان از رشته ریاضی رویگردن شوند و فقط کسانی که کار دیگری نمی‌توانند انجام دهند، این رشته را برای ادامه تحصیل برگزینند و در نتیجه شاهد عمیق شدن افت ریاضی هستیم. (آمارهای نمرات کنکور، تعداد کلاس‌های ریاضی مدارس، کیفیت دانشجویان علوم و مهندسی و نسبت داوطلبان کنکور مؤید این افت هستند.)

تلاش‌های پی در پی

تلاش‌های سال جهانی ریاضیات، علیرغم حمایت‌های همه‌جانبه دولت وقت و برنامه‌ریزی عده‌ای دلسوخته به دلیل بی‌توجهی به برنامه‌ها به نتیجه کامل خود نرسیدند و فقط کتاب‌ها، تابلوها و خانه‌های ریاضیاتی به اضافه انجمن‌های علمی معلمان حاصل این تلاش مستمر شد، که هر کدام در حال حاضر با مشکلات عدیده‌ای روپرتو هستند. تلاش چندین ساله علمی و دقیق برای رفع مشکل کنکور و حتی برگزاری آزمون ریاضی فرهنگستان علوم برای ارائه الگو جهت پذیرش در دوره‌های دانشگاهی که حاصل کار خانه‌ی ریاضیات اصفهان و کمیته برنامه‌ریزی آموزش عالی در دانشگاه اصفهان بود، نیز به دلایلی عقیم ماندند.

رده خدمات علمی فرهنگی

تبديل آموزش از رده خدمات به رده تولید و تلاش در جهت برنامه‌ریزی علمی و دقیق و رعایت کیفیت‌ها برای توسعه آموزش عالی هم به دلیل دخالت‌های آمرانه و ناپاخته سازمان‌های ذیربسط هنوز به جایی نرسیده‌اند. باز هم در سال ۱۳۹۲ کشور ما مجدداً شاهد افت ریاضی است، افتی که نه تنها ریاضیات کشور را با مشکل روپرتو می‌کند، بلکه تولید نیروی کارآزموده این دانش پایه را

از سال‌ها قبل بزرگ‌تر همچون استاد پروفسور شهریاری، استاد عبدالحسین مصطفی و پروفسور محسن هشتروودی در راه

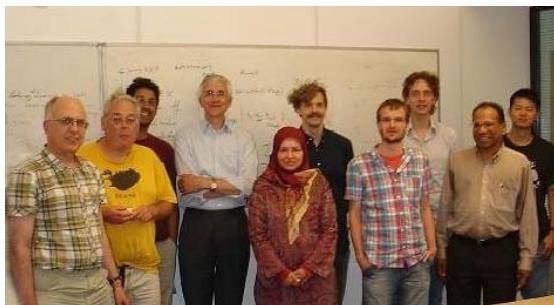
عمومی‌سازی ریاضی قدم‌های استواری برداشتند و از تأثیر کار آن‌ها بود که بسیاری از ایرانیان به اهمیت علوم ریاضی و کاربردهای آن آشنای شدند، از سوی دیگر استادانی چون پروفسور فاطمی و پروفسور مصاحب به تربیت معلمان علاقه‌مند همت گماردند، که حضور این معلمان خود باعث تولید دانشجویان و استادان توانند ریاضی شد و هر یک از این دانش آموختگان خود منشأ تربیت نیروهای جوان تر شدند. در آن زمان معلمی و علم ارزش خود را در جامعه تازه پیدا کرده بود و با بخشندامه‌های وزارتی، کمی و عددی نشده بود و با عدم توجه بسیاری از همکاران ما، مدارک دانشگاهی به کاغذهای پاره تبدیل نشده بودند (به قول مسئولی که خود در حین درگیری در چندین کار و مشغله و مدیریت اجرایی و اداری یکی از این مدارک خوش‌رنگ را به دست آورده بود و طبیعتاً فکر کرده بود که قاعده هم همین است!)، اما به تدریج به دلیل کم رنگ شدن نقش معلمان و مدارس در آموزش از یک سو، سترگ شدن فساد کنکور و ارائه روش‌های جوابگویی به سوالات چند گزینه‌ای به جای درک و فهم عمیق (که اکنون از اول دبستان به منظور ورود به مدارس تیزهوشان آغاز و تا آخرین مراحل تحصیل و حتی کار برای آموزش راه کارهای تولید و چاپ مقالات در مجلات ISI) و افزایش بی‌رویه دانشجو بدون توجه به نیاز جامعه از سوی دیگر، که بیکاری را برای دانش آموختگان رشته‌های ریاضی و وابسته به آن همراه داشته است، توانی برای عمومی‌سازی ریاضی و علاقه‌مندسازی دانش آموزان به روی آوردن به ریاضیات واقعی وجود ندارد.

شورای افت ریاضی

در سال‌های ۱۳۶۰ و ۱۳۶۱ شورای افت ریاضی که با همت عده‌ای از دلسوختگان در انجمن ریاضی ایران و با حمایت وزارت آموزش و پرورش تشکیل شد، راه کارهایی همچون برگزاری مسابقات ریاضی در ابتدا و سپس برگزاری المپیادهای ریاضی ایران، انتشار نشریات متعدد برای استفاده معلمان و دانش آموزان (با الهام از تجربه موفق مجله یکان) همانند مجلات رشد آموزشی و

برگی از سفر مطالعاتی

مژگان محمودی*

در پی پیشنهاد سردبیر محترم خبرنامه، برآن شدم که شمهدای از تجربیات فرصت مطالعاتی خود را برای اعضای محترم انجمن ریاضی بازگو نمایم. کمبود بودجه دانشگاهها وضع رفت و آمد های برون مرزی (حتی داخلی) را نیز دچار اختلال نموده، در حالی که برای پیشرفت علوم به ویژه ریاضیات یکی از لازمه های غیرقابل گذشت، ارتباط است.

پس از سه سال درخواست و در پی پشتیبانی جدی ریاست دانشگاه، اینجانب آبان ماه سال گذشته راهی فرصت مطالعاتی شدم. حال آن که پس از ۶ سال مداوم کار اجرایی از حال و هوای پژوهش دور افتاده بودم، ولی البته دیدگاه های اجرایی، گیرنده های نگرش همه جانبی به اطراف را در من قوی کرده بود. با توجه به این که شنیده بودم رشته تخصصی ام، که جبرهای کلی (جامع) در رسته ها است در علوم کامپیوتر کاربردهای جالبی دارد، با مشورت بزرگان (پدر و پدر بزرگ آکادمیک)، گروه علوم کامپیوتر نظری دانشکده علوم کامپیوتر دانشگاه بیرمنگام انگلستان را برای گذراندن فرصت مطالعاتی انتخاب کردم.

بی درنگ از فرودگاه به همراه میزبان خود (پروفسور آخیم یونگ، که آلمانی تبار است) به دانشکده برای شرکت در سخنرانی یک ریاضی دان (زن) کهنه کار در نظریه مشبکه (پروفسور پریسلی) رفتم. قبل و بعد از سخنرانی با او در دفتر میزبان خود به بحث و تبادل نظر علمی مشغول شدیم. این را نوشتمن نا روال سخنرانی های منظم تا آخر دوره حضور خود را به عنوان اولین برگ سفر عنوان کنم. برگی پرفایده که نظم و استمرار آن چشمگیر بود. سخنرانی میهمانان خارج از دانشگاه یا خارج از گروه اغلب ماهی یک بار بود، در حالی که زمان سخنرانی ها، هفتگی و گاهی هفته ای ۲ بار بود، در این سخنرانی ها اعضای گروه یا دانشجویان دکتری در مورد پژوهش های در دست انجام خود صحبت کرده و از دیگران ایده می گرفتند. زمان سخنرانی ها اغلب در زمان ناهار تعیین می شد که همه بتوانند شرکت کنند و همه واقعاً شرکت می کردند (ساندویچ یا

برای بخش های متنوع و تخصصی اقتصاد و اجتماع مختل خواهد کرد).

مگر در مسابقات ورزشی هم فساد وجود ندارد، چرا هست! ولی حرفة های فاسد در ورزش و هنر حق تبلیغ ندارند و از جامعه خود طرد می شوند، ولی سوداگران کنکور متأسفانه خود را جزء جامعه علمی قلمداد می کنند و تبلیغات بازاری مزورانه اشان گوش جوانان را پر می کند. در این مسیر غلط متأسفانه جامعه دانشگاهی هم به تولید مدرک، مقاله و افزایش بی رویه دانشجوی بیشتری داشته باشند. پس شاید بسیاری از ریشه های افت ریاضی را ابتدا باید در جامعه خودمان جستجو کیم.

یک پیشنهاد

پیشنهاد می نمایم با حمایت دولت، کمیسیون پیشبرد ریاضیات فرهنگستان علوم، کارگروهی را برای بررسی مجدد و ارائه راهکار برای جلوگیری از افت ریاضی تشکیل دهد و این کارگروه در یک زمان ۶ ماهه راه حل هایی را ارائه دهد و شورای عالی انقلاب فرهنگی، وزارت آموزش و پرورش، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی از این کارگروه و پیشنهادهای آن حمایت نمایند.

* معلم ریاضی

★ ★ ★

شماره ویژه فرهنگ و اندیشه ریاضی

به منظور گرامی داشت یاد و مقام معلم بزرگ ریاضی کشور، استاد پرویز شهریاری، نشریه فرهنگ و اندیشه ریاضی در نظر دارد ویژه نامه ای شایسته مقام ایشان منتشر کند. با توجه به زمینه های فعالیت آن زنده یاد، از اعضای محترم جامعه ریاضی کشور درخواست می شود مطالب خود را در زمینه های «آموزش ریاضی، فلسفه ریاضی، سرگرمی های ریاضی، عمومی کردن ریاضی و هر گونه خاطره یا مطلبی مرتبط با ایشان و کارهایشان» برای چاپ در این ویژه نامه ارسال نمایند. جهت اطلاعات بیشتر به نشانی mct.iranjournals.ir مراجعه شود.